

NVDEC

Wat is en wat doet de NVDEC

Alle dierproeven in Nederland worden beoordeeld door een Dierexperimentencommissie (DEC). Sinds 1999 zijn dierexperimentencommissies in Nederland (dat zijn er op dit moment achttien) verenigd in de Nederlandse Vereniging voor Dierexperimentencommissies (NVDEC). De vereniging organiseert ledenvergaderingen, verzorgt scholing en nascholing voor DEC leden, organiseert workshops en informatiebijeenkomsten voor leden van dierexperimentencommissies over haar taken en actuele onderwerpen.

De NVDEC is gesprekspartner van de Overheid ondermeer met betrekking tot nieuwe wet- en regelgeving rond het gebruik van proefdieren. De expertise van DEC leden wordt zo ingebracht om in overleg en besluitvorming over de nieuwe Wod (Wet op de dierproeven) en de bijbehorende ministeriele besluiten en regelingen. DEC leden worden geconsulteerd over specifieke onderwerpen tijdens workshops, vergaderingen en email rondes.

Belangenbehartiging

In 2005 is de Wod geëvalueerd door een onafhankelijk bureau aangewezen door het VWS (het ministerie waar deze wet op dat moment onder viel). De NVDEC heeft sinds deze evaluatie op de Wod een heel traject achter de rug met overleg op het ministerie (VWS, later EZ). Ze is betrokken geweest bij het maatschappelijk overleg met belanghebbenden (stakeholders) op dit gebied bv vergunninghouders, onderzoekers, bedrijven, proefdierdeskundigen, maar ook organisaties als de dierenbescherming en Proefdiervrij. In 2007 is de NVDEC met een aantal aanbevelingen gekomen over de vorm en inhoud van de DEC jaarverslagen, de deskundigheden die in de DEC's vertegenwoordigd moeten zijn en bijbehorende deskundigheidseisen, en de scholing van DEC leden. Deze aanbevelingen zijn echter nooit vastgelegd in overheidsregelingen in afwachting van nieuwe wet en regelgeving.

Europese wetgeving over dierproeven was toen al jaren in voorbereiding en in september 2010 werd de Richtlijn door het Europese parlement goedgekeurd en kregen de nationale overheden tot begin 2013 de tijd om hun nationale wetgeving met de Richtlijn in overeenstemming te brengen (implementatie). Dat proces is moeizaam verlopen mede doordat de overheid »

besluit om geen nieuwe wet te maken maar om de oude aan te passen en omdat het onderwerp proefdieren eind 2012 van het ministerie van VWS werd overgeheveld naar het ministerie van Economische Zaken.

Bij het schrijven van dit stukje wordt verwacht dat de herziene Wod in het eerste kwartaal van dit jaar zal worden goedgekeurd. Onder de nieuwe wet en bijbehorende regelgeving zal er veel veranderen. Voor de DEC's houdt dit onder meer in dat de toetsing niet meer gericht is op losse dierproeven maar op onderzoeksprojecten. Een project kan een onderzoeksproject van een promovendus zijn en vele dierproeven omvatten. Het kan ook uit een enkele set van dierproeven bestaan, zoals dat nu het geval is. Een onderzoeksproject mag pas worden uitgevoerd als er een vergunning voor is afgegeven door de Centrale Commissie Dierproeven (CCD). De CCD kan over de vergunning pas een besluit nemen als de DEC een positief advies heeft afgegeven. Een andere belangrijke verandering is dat in elke instelling een instanties voor dierenwelzijn (IvD) zal worden ingesteld. De IvD bestaat uit meerdere personen uit de instelling die direct betrokken zijn bij de uitvoering van dierproeven, zoals een proefdierdeskundige, een onderzoeker, veterinar, maar ook dierverzorger, biotechnicus en anderen. Zij zullen verantwoordelijk zijn voor het welzijn, de verzorging en het optimaal uitvoeren van dierproeven (zo diervriendelijk als mogelijk). Ook bekijkt de IvD met de onderzoeker of de voorgestelde dierproeven haalbaar zijn en of alle benodigde expertise en vaardigheden beschikbaar zijn. Dit laatste ook vóórdat de onderzoeker zijn projectaanvraag door de DEC laat toetsen.

De NVDEC heeft in de afgelopen jaren een reeks gepubliceerd met essays van verschillende deskundigen met onderwerpen die van belang zijn bij het toetsen van dierproeven. In het eerste deel, DEC's in discussie (2004) staat de vraag centraal in hoeverre DEC's een maatschappelijk gedragen afweging kunnen maken tussen de morele kosten en baten die aan een dierproef zijn verbonden. Het tweede deel, Kan het ook anders? (2006), gaat over alternatieven voor dierproeven en in het derde deel, De weging gewogen (2009), wordt ingegaan op de ethische aspecten van de afweging tussen doel en aard van de dierproef. De boeken zijn allen op de website van de NVDEC te downloaden.

Op de website van de NVDEC staat relevante informatie over de werkwijze van de DEC's. Zodra er nieuwe ontwikkelingen zijn rondom de nieuwe Wod zal dit ook op de website verschijnen. Ook staan er van de meeste DEC's jaarverslagen of links daarnaar toe op de website.

Tenslotte

De NVDEC verwacht het komende jaar in samenwerking met de NVP een aantal bijeenkomsten te organiseren over de verdere uitwerking van de herziene wet- en regelgeving.

Meer informatie over de NVDEC en haar activiteiten zie www.nvdec.nl

